

SS Pieter en Guidokerk te Anderlecht

Bron foto: Wikipedia

Het was jarenlang in gebruik dat onze heemkundige kring rond de sterfdatum van Sint-Guido een bezoek organiseerde aan de collegiale kerk van Sint Pieter en Guido. De heer Petri nam dit voor zijn rekening.

Op 14 september 1986 heeft ondergetekende zelf zo een bezoek meegemaakt en ze heeft toen met zijn toestemming een verslagje geschreven dat thans bekend gemaakt wordt in het kader van het Sint-Guido jaar :

1. Inleiding

*Wij bevinden ons hier in één van de gotische kerken.
Wij hebben in België 300 jaar lang gebouwd in gothiek.*

Daarvoor was het de Romaanse stijl. En er was hier darvoor een Romaanse kerk. Er zijn nog een paar overblijfselen, vooral in de krypte. Romaans dat was in blok met

Typisch voorbeeld Romaanse kerk
bron foto: www.klap.net

dikke muren en kleine vensters. Het waren ook verschillende geometrische blokken naast elkaar geplaatst. De mensen zochten daar bescherming; het waren vluchtkerken. Het waren vooral lijfeigenen die er kwamen, er waren verbonden, hun hele leven lang, met de grond van hun baas. Ze ontvluhtten die onvrijheid en ze wilden een bescherming hebben. Deze zochten ze in de vluchtkerken, de blokkerken, opgetrokken in Romaanse stijl. In 1100-1200 waren er vooral Romaanse kerken.

En dan komt er een totaal nieuwe mentaliteit.

De mensen gaan weg van de gronden. De heren verliezen stilaan hun macht want de mensen gaan zich groeperen in steden. Ze gaan muren hebben rond die steden met torens en een eigen verdediging. Ze hebben de grond van de heren niet meer nodig om te leven want ze gaan een stiele, een beroep uitoefenen. Ze organiseren zich voor de verkoop, denken wij maar aan de ambachten. Ze hebben slechts een klein stukje grond nodig, vandaar dat de huizen smal waren, om zich te vestigen.

Aldus werden deze mensen vrije mannen, wat heel wat betekende. Ze waren ook economisch onafhankelijk. Meer nog, de heren hadden hun in feite nodig. De regenten hieven allerlei voorrechten om hun inkomsten te verzekeren.

Het is duidelijk dat wie jong is en sterken vrij niet meer overweg kon met de donkere, diepen Romaanse mentaliteit.

Er komt dan ook een nieuwe stijl, 400 jaar lang. Alles is opwaarts gericht, op naar omhoog met hoge en grote vensters en met weinig muren. Er is dus veel ruimte en een prachtig voorbeeld daarvan zien wij in het koor; alles is naar boven gericht en naar het altaar.

Het was een kerk van vrijheid, een kerk van jubel : dat was de betekenis van de gothische gebouwen.

Heel wat Romaanse kerken waren pas af en men kon er niet meer gaan bidden (bijvoorbeeld de kerk van Lans in Frankrijk).

Kerk van Lans

Bron foto: www.paroisse-croixdevalchevriere-cathisere.cef.fr

Men begon de kerken stilaan om te bouwen. Dit is ook hier gebeurd.

Er was hier een Romaanse kerk. Rond het graf van St.-Guido gebeurden allerlei dingen zodat men besloot hem te ontgraven en men hem hier gaat herbegraven. Men richtte hier een kerk op, een romaanse, omdat er heel wat bedevaarders naar hier kwamen. Dat heeft geduurd tot in de 14de eeuw.

En stuk voor stuk werden de Romaanse gedeelten afgebroken en vervangen door Gothische gedeelten, vandaar dat in 1400 de buitenmuur, en 70 jaar later het koor, in Gothische stijl opgetrokken werden.

Deze kerk heeft heel wat eigenaardigheden, het is één van de meest boeiende van het land.

Er zijn ook heel wat eigenaardigheden aan de buitenkant, maar er zijn er ook enkele binnen.

Een eerste is het feit dat er heel kleine vensters zijn. Dit is volledig tegen de geest van de gothiek. De gothiek heeft grote en ruime vensters. Hoe is dat nu te verklaren?

Het duurde tot in 1490 voor alles hier af was. Op dat ogenblik woedde hier een soort burgeroorlog met Maximiliaan van Oostenrijk. Er was dus een gebrek aan geld. En dus werd de kerk niet al te hoog gebouwd.

2. Middengedeelte

a) *Wat men ziet wanneer men hier in het midden staat, zijn in de eerste plaats de zuilen. Deze kerk is opgetrokken in Brusselse witsteen. Deze Brusselse witsteen werd uitgevoerd tot in Holland. Deze witsteen werd gevonden in de buurt rond Brussel, vooral langs de kant van Geldenaken, niet zover van hier. Onlangs heeft men terug nieuwe aders ontdekt en met de grootste zorg werden deze stenen er uitgehaald voor restauraties. Als u ooit op een zondagmiddag met de wagen eens langs de kanten van Geldenaken rijdt, zult u merken hoe vele van de hoeven geheel of gedeeltelijk opgetrokken zijn in witsteen.*

Ook heel wat tweede residenties en verblijven van rijken worden in deze steen opgetrokken omdat deze steen zeer in is en zeer duur is. Deze steen is zeer goed voor verfijnde architectuur.

Brusselse witsteen
Bron foto: www.irismonument.be

b) *Wat u ten tweede ziet zijn de kapitelen. Wat men bovenaan een zuil ziet, noemt men de kapitelen. Als men zo een kapitel ziet, kan men onmiddellijk zeggen in welke tijd het gebouwd is. Dezen zijn van in het begin van de gothiek, dus bij ons was dat rond 1225-1230. Dat ziet men ook in de kathedraal in Brussel, ook in Gent in de kathedraal en op vele andere plaatsen in Europa. De eerste versierselen op de kapitelen zijn knoppen, knoppen van bladeren die nog niet open zijn, de lenteknop. Deze zijn zeer eenvoudig, maar zeer mooi. En met de evolutie van de gothiek komen daar de koolbladen van onze moestuin bij. De Brusselse moestuinen waren toen al bekend. De bladen zijn vrij goed uitgewerkt, maar op het einde van de eeuw zijn ze nog breder uitgewerkt. Dus dit was iets waaraan men een kerk kon herkennen. Wat heel mooi is : kijk naar het kapitel en ga dan naar het midden van het gewelf. De ribben die daar vertrekken verspreiden zich en maken het gewelfdeel. De snit is heel mooi en komt goed uit.*

Kapitelen kathedraal Brussel
Bron foto: www.kunstrip.nl

Deze kerk was niet te groot voor de mensen, er zijn veel grotere kerken. Er waren toen al kerken die te groot waren, maar ze werden opzettelijk te groot gebouwd als een hulde aan God.

In die reuzegrote kerken werden deze gewelven gezet zonder één nagel te gebruiken. Deze gewelven werden eerst gemaakt op de werk in houten modellen. Deze houten modellen werden dan geplaatst op houten stellingen en die houten stellingen konden tot 40-50 meter hoog gaan. Het werd dan in houten stellingen gezet en wanneer het droog was, nam men de houten stellingen weg. Men gebruikte weinig ladders. De stellingen werden vastgemaakt aan de muren met touwen. Op de stellingen waren platformen bovenop waarop 3 à 4 mensen konden staan om te werken vanboven. 40 à 50 meter hoog was er een reusachtig wiel. Arbeiders gingen in dat wiel staan om dat wiel te doen draaien en aan dat wiel waren dikke touwen waarmee men de kuipen met materialen naar boven hief.

3. Zijkant

Aan de rechtse kant heeft men hier een paar kapellen. Deze werden gebouwd omstreeks 1400, dus toen men begonnen is met de bouw van de zijbeuken. Men heeft hier toen een kapel gemaakt ter ere van H. Sakrament. Het was een kapel alsof het een tweede kerk was. Dat is zo gebleven tot in 1949. En in 1949 werd het omgedoopt tot de kapel van O.L.V. van Gratie. Hier ziet men een prachtige fresco. Het is een van de oudste en meest boeiende dingen van het land. U ziet daar een engel. Deze is geschilderd vóór de Vlaamse Primitieven, voordat Van Eyck en andere grote schilders werkten. U ziet het is dringend toe aan restauratie maar het is nog voldoende zichtbaar. Wat verder naast de engel ziet u de stal, ook deze is één van de oudste van het land. En dan ziet u hier muurschilderingen, fresco's die allemaal echt historisch zijn van vóór de tijd van de grote Vlaamse schilders.

De muren met fresco's bedekken komt weer op met de gothiek. U weet dat in de Byzantijnse kerken alle muren bedekt waren met fresco's. In de Romaanse stijl was er de zuivere naakte muursteen.

En dan in de gothiek gaat men, gezien de muren toch verdwijnen, op de weinige die overblijven schilderen. En we hebben nog heel wat fresco's in het land.

In 1840 waren al deze muurschilderingen bedekt onder een laagje kalk, men heeft dat er afgedaan en toen kwam dat te voorschijn. Enige zijn geweest in 1916.

Het zijn geen eigenlijke fresco's, het zijn muurschilderingen. Voor fresco's maakt men normaal tekeningen op natte muren. In Italië maakt men op de muur eerst de basistekening die men bedekt met een natte en doorschijnende laag pleister op dewelke men de muurschildering aanbrengt. Dus wanneer het droog was, maakte de schilder deel uit van de muur. Bij overstromingen in Firenze werden heel wat muurschilderingen bedreigd. Men heeft dan de pleister los gemaakt en op panelen aangebracht om ze langer te kunnen bewaren. Men heeft toen onder de pleister heel wat basistekeningen teruggevonden.

Hier werd het gemaakt op een droge muur, dus zijn het muurschilderingen. Er zijn er historische en er zijn er die later nageemaakt werden.

Sint Guido als knecht

Foto bron: www.broederschapheiligeguido.be/

Er is er ook een over Sint-Guido. Sint-Guido die een boerenknecht was en daarna wou handeldrijven. Het handeldrijven gaat niet en hij komt terecht in de Zenne. Hij komt dan terug en is ook een tijd koster geweest in Laken. Zo is dat ontstaan. Die St. Guido zijde vindt men overal.

Brussel wordt beschoten in 1356 vanuit Scheut. De Graaf van Vlaanderen was in oorlog met Brussel. De Graaf van Vlaanderen gaat Brussel bezetten en bevrijden,

Serclaesmonument in Brussel

Bron foto: www.hotels-belgium.com

vandaar het Serclaes-monument in Brussel. De hoogvlakte van waaruit Brussel beschoten werd was een hele mooie vlakte met een heel mooi zicht op Brussel.

En er waren mensen die daar kwamen wandelen en die ook kwamen denken aan de mensen die daar gevallen waren. Een herder, Van Assche, krijgt het gedacht om daar een bank te zetten zodat die mensen daar even konden zitten. Er komen hoe langer hoe meer mensen, en dan plant hij daar een boom, een eik en twee hagedoorns. Hij was een gelovig man en zei, nu wil ik hier ook wel eens een Weesgegroetje bidden. En hij hangt in die eik een soort tabernakeltje met een eenvoudig Lieve-Vrouwbeeld. In 1443 is dat gebeurd.

En dan heeft dat hoe langer hoe meer succes en dat beeldje wordt een kappeletje, een houten kappeletje.

Het is een kapel ter ere van Onze Lieve Vrouw. Wij schrijven dan 1449 en dan was Anderlecht klaar voor de Sint-Guido processie.

Er zijn een aantal mensen die aan de kapel een licht zien, maar er is ook uit Brussel die aan de kapel een verschijning krijgt van O.L.V van Gratie.

En de kapel komt er, een stenen kapel waarvan de eerste steen gelegd wordt door niemand minder dan de zoon van Philips de Goede, Karel de Stoute.

In 1456 gaat zich te Scheut een Kartuizerorde vestigen en de kapel wordt ingesloten in een klooster.

In 1477-1486 was er in Brussel de heerschappij van de Calvinisten, de protestanten.

De kapel wordt dan grotendeels verwoest en het is een vrouwtje dat het beeld redt en het wordt meegenomen naar de kartuizers van Luik.

In 1485 was er terug rust. Het beeldje komt terug, maar de Kartuizers niet meer want ze gaan zich vestigen in Brussel.

Het beeldje wordt teruggeplaatst in een stenen kapel en dat duurt tot aan de Franse Revolutie in 1792. Dan wordt de kapel afgebroken en wordt er een schuur van gemaakt. Maar het is weer iemand van Brussel die het beeldje redt en het wordt gebracht naar Herent. En er komt een kapel hier aan de rechter kant voor dat beeldje. Maar deze kapel is later moeten verdwijnen om architecturale redenen en dan heeft men dat beeldje geplaatst tegen een pilaar. In 1949 wordt het hier geplaatst in de vroegere kapel van het H. Sakrament.

U ziet er de twee hagedoorns en een stuk van de eik en dan ziet men ook mensen die bidden en rechts staat Van Assche en de zienster. Het eerste beeld was van hout en heel simpel.

4. Het koor

Er waren de gewone kerken en dan de parochiekerken en daarna de collegiale kerken, dit zijn de kerken met een kapittel van kanunniken.

Het waren geleerde mensen die verbonden waren met de kerk en alles wat met de kerk verbonden was. : het sociale-culturele leven. Deze mensen hadden heel wat invloed. Alle belangrijke kerken waren collegiale kerken, dit was hier eveneens een collegiale kerk. Dit bleef zo tot aan de Franse Revolutie. Nu zijn de belangrijke kerken de basilieken waar veel mensen naar toe komen en de kathedralen.

In het koor waren zoveel plaatsen als er kanunniken waren. Het koor is veruit het mooiste gedeelte van de kerk. Dat ziet u onmiddellijk aan de mooie glasramen die smal zijn en zeer hoog staan.

Stadhuis van Brussel

Bron foto: www.belgium-view.com

Deze werd gebouwd door o.a. één van de grootste architecten nl. Van Ruusbroeck, hij is ook de architect van het Brusselse stadhuis. Het was een genie. Hij heeft de mooiste gotische toren gemaakt, een burgerlijke, nl. deze van het stadhuis van Brussel.

Hij had de eed afgelegd als architect ; het was een Nederlander. Brussel was toen de meest Vlaamse stad van heel het land. Tot 1830. Verschillende studies zijn nu verschenen die dit overduidelijk bewijzen. De archieven van de kathedraal van Brussel bestaan uit 5000 stukken waarvan er maar 15 in het Frans zijn.

Toen de Belgische staat gesticht werd, deze revolutie werd geleid vanuit Frankrijk, dan was de staat door en door anti-Vlaams.

Al het Vlaams werd uitgeroeid en dit door de Belgische staat en niemand anders. Dan is de Vlaamse beweging gekomen. De eerste koningin die wat Vlaamsvoelend was, dat was Astrid en als koning was dit Leopold III. Al de vorige waren Vlaminghaters.

In dit koor merken we de apostelen. Ze zijn met twaalf. Ze dateren slechts uit 1908 toen men het bovenstuk van de toren zette. Ze zijn van de hand van een zeker Gerrits. Ze zijn niet zo erg mooi maar ze doen denken aan een paar andere kerken (Halle).

Erg boeiend is ook het graf. In 1356 is die man gestorven. De Heren van Aa zijn toen gestorven en ze kregen een grafsteen. Het is er een in donkere Doornikse steen. Hun wapenschild staat erin. Honderd jaar vroeger werd Hertog Hendrik I in Leuven in de Sint-Pieterskerk begraven. Toen was Leuven de hoofdstad. En zijn grafkerk is gelijk aan deze. Men kan onmiddellijk de evolutie van de grafstenen zien. De eerste graven bestonden uit een steen met een inscriptie. Dat komt stilaan naar omhoog in reliëf en daarna heeft men echte grafmonumenten waarop men de overledene duidelijk afbeeldt.

In 1505 heeft men een grafmonument van de Heren van Gaasbeek met de man er bovenop in zijn kledij; een echt monument in Renaissancestijl. De Heren werden altijd begraven met hun wapens en in harnas. Hoe verder men gaat in dit koor, hoe beter men de evolutie van de graven ziet. Men kan dit ook zien in de kerk in Milaan en dichterbij huis in de kerk van Laken waar zeer veel hooggeplaatsten begraven zijn

5. De crypte

Het gaat om een kerk onder de kerk.

De oorsprong van deze crypte gaat terug tot de eerste christelijke basilieken. Deze werden in de 3de-4de eeuw gebouwd op het graf van een martelaar, van een heilige.

Later, in de volgende eeuwen, gaat men dat graf van de heilige een beetje meer toegankelijk maken voor de mensen. En dan heeft men meestal een trapje om binnen te komen en een andere trap om buiten te gaan, zoals hier. De mensen konden het graf zien en er rond gaan. Men kan dit zeer goed zien in de kerk van Echternach. Daar heeft men de grote Hollandse figuur van Bonifatius, Hollandse evangelisator van de 7de eeuw.

Dan zijn er kerken die verschillende heiligen hebben of verschillende martelaren in de streek en dan konden er soms ondergrondse galerijen aangelegd worden. Dit vindt men vooral nog in Italië. Bij ons kan men dat nog zien in de kerk van Ronse waar men ook zo'n galerij heeft. De laatste stap in de evolutie is een kleine kerk onder de kerk.

Crypte in Hastières

Bron foto: www.belgium-view.com

Hier was het graf van Guido, een heilige, een martelaar. In deze kleine kerk kon men zich terugtrekken om te bidden om kleine missen bij te wonen maar men kon er zich ook terugtrekken in ogenblikken van gevaar. In bijna elke Romaanse kerk was er een crypte en in België zijn er nog heel wat. (Nijvel, Hastières,...)

De crypten verdwijnen met de gothiek; Gothische kerken willen geen crypte. De geest van de gothiek is open dus geen dikke muren, niet ingesloten zijn. Hier zijn echter de muren drie meter dik. Het gewelf is Romaans, massief. Er zijn ook kleine vensters.

We zijn hier in de 11de eeuw in een Romaanse kerk, die later stilaan gaat verdwijnen bij de bouw van een gothische kerk.

Deze kerk steekt vol raadsels. Een van de raadsels kan men zien door naar de zuilen te kijken. Er zijn een viertal trommels in witsteen en een eenvoudig kapitel.

Kijk nu naar de vier andere zuilen. Ze zijn niet met verschillende trommels gebouwd maar wel uit één stuk steen, graniet gebouwen. Bovendien, staan ze omgekeerd, men heeft zich vergist als men ze geplaatst heeft. Deze vier zuilen zijn Romeinse, Italiaanse zuilen en komen hoogstwaarschijnlijk uit een Romeinse villa die men hier gevonden heeft.

Bovendien is er hier een continuïteit, een doorlopendheid die men op andere plaatsen zelden vindt. In 800 zou hier in Anderlecht reeds een kapittel geweest zijn waar mensen kwamen studeren. Alleszins heeft men dit voor de 9de eeuw en dan heeft men Sint-Guido, die sterft in 1012 en dan komt hier dus een kerk en dan wordt een gothische kerk gebouwd. Alles is hier gedateerd. En zo gaat dit door tot op de dag van vandaag, tot de Sint-Guidoprocessie; er is dus een continuïteit.

Op het einde van de vorige eeuw werd op het Sint-Annaveld een Romeinse villa ontdekt met heel veel details, met tegels, met muntstukjes, met een naaktbeeld van de God Mars. Alles wat de archeologische kring toen gevonden had, staat nu in het museum van het Jubelpark. Dus hier waren Romeinen. En waarschijnlijk komen deze zuilen vandaar of van een andere Romeinse villa.

Het altaar bestaat uit een gewone kale steen. Dat is heel mooi. Het is een tafeltje zoals Moses er een oprichtte bij zijn tocht naar het Beloofde Land. Bij bepaalde gelegenheden werd deze steen bedekt met een doek. Men ziet ook nog stenen banken. Deze verwijzen naar de kanunnikken die toen aan de kerk verbonden waren. Het was nl. een collegiale kerk.

Men heeft in de grootste kerk van het land, de vierde van de wereld, de basiliek van Koekelberg, het hele verleden van de christenheid willen tesamen brengen. En daar is ook een reusachtige crypte omdat de cryptes behoren tot de evolutie van de kerken.

Sint Alenakerk Vorst
Bron foto: adore.ugent.be

In deze crypte ziet men ook een steen. In de St. Alenakerk van Vorst is er een gelijkwaardige ook van de 11de-12de eeuw. Het gaat om een grafsteen. Herinner dat de oudste grafstenen een gewone steen waren met een bladversiering erop.

Hier zien we daar zo'n voorbeeld van, nl. de grafsteen van Sint-Guido, vroeger was het reliekschrijn van Sint-Guido. Het is een van de oudste monumenten van het land. Er werden stenen voorgezet en de bedevaarders kropen erdoor als een boete en een soort verering. Men kroop op de knieën, zoals dit nu nog gebeurt, denken we maar aan wat nu nog gedaan wordt in Rome.

Het is ongelooflijk hoe vele groepen nu heden ten dage nog op bedevaart gaan.

6. Uitgang crypte

We gaan nu naar boven.

De enige getuige dat hier vroeger een Romaanse kerk was, met uitzondering van de crypte, vinden we vooraan rechts, nl. een wit steentje waar vroeger een venster was (Romaans gesloten venster).

Men heeft hier aan de uitgang van de crypte terug een fresco. Het is de verheerlijking van Christus. Ook dit zou dringend moeten gerestaureerd worden.

7. De kapel van Sint-Guido achteraan

Deze kapel is gebouwd geweest in 1517, door de architect Mathias Kelchtermans uit Leuven. Dat was niet de kapel van Sint-Guido, deze was vooraan. Men heeft deze aan Sint-Guido gewijd op het ogenblik dat kapel van O.L.V. van Gratie er bijkwam. Deze kapel werd schrans gezet. Men heeft een zicht op de kerk en toch stoort het de kerk

niet. Dit was een meesterlijke vondst. Het gaat hier om laatgotiek. Dit ziet men aan het spel van de lijnen. Er zijn twee grote delen, twee traween en de tweede is veel breder dan de eerste. Het is ongelijk. Dit was een noodzakelijkheid voor de steun. Men ziet ook nog twee kleine en eveneens ongelijke traweeën. Dit vindt men nergens anders in het land. De twee traweeën heeft men aldus moeten bouwen omdat men de kapel heeft moeten inbouwen en er was een plaatsgebrek. In 1950 heeft men één van de laatste keren de mis hier nog gedaan.

Wat betreft het schilderij daterend uit de 17de eeuw. Het is een leerling van Rubens die het schilderde. Hij werkte met nogal veel kleuren. Rubens daarentegen kon door zijn schilderijen iets transcendent oproepen, dit is hier niet het geval.

Wat boeiend is, is het bewijs; dat is ook gedateerd. Er is hier een archief van de kerk. Daarin steekt een document dat stelt "de naam is Monsieur Jaspas de Craye, die heeft geschilderd het doek van St. Gewijde in den nieuwen koor".

Dat Sint-Guido bestaan heeft, dat lijdt geen twijfel, er bestaan daarover teveel bewijzen. Het was misschien niet voor 100% een heilige, maar het was alleszins een historische figuur.

8. Achteraan de kerk

Een heel boeiend beeld is Katharina van Alexandrië. Ze heeft nooit geleefd maar er is wel een legende. Het is een beeld van de 14de eeuw. Het is zeer elegant en het lijkt wel een danspas te hebben. Dit is typisch voor de beelden van de 14de eeuw.

Er zijn ook plooien verwerkt in het naar beneden vallend gewaad. Toen was er een eenheid van stijl wat de beeldhouwkunst betreft.

Daarna, in de 15de eeuw, gaat Brabant een eigen beeldhouwkunst ontwikkelen met een eigen stijl en eigen kenmerken. Ze beelden mooie vrouwen uit. Katharina leefde in de 14de eeuw in Alexandrië. Katharina was heel geleerd. Ze onderwees theologie. De keizer vroeg haar ten huwelijk. Ze was zo mooi en zo verstandig. Ze weigert echter. En daarom wordt ze dan gemarteld. Eerst met het rad waarop ze gelegd werd, maar engelen deden het rad stilvallen, ze wordt opgevist, daarna met het zwaard. Zij is de patrones van de theologische afdelingen van de universiteiten. Ze werd gewoonlijk voorgesteld met een soort pots-muts. Vandaar de Kathelijne wijk in Brussel, waarin men in november nog steeds mutsfeesten houdt.

Wat verderop zien we het beeld van een bisschop uit de 14de-15de eeuw. Kijk naar de stijl, naar de drapering. Men ziet iemand met een mooi gezicht, dus geïdealiseerd.

9. De doopkapel

De doopvont. Er zijn twee grote groepen doopvonten in het land. De Maaslandse en de Doornikse. Dit is een Doornikse. Ze is in Doorniks steen en berust op vier zuilen. Deze doopvont moet dateren van de 15de-16de eeuw. En hier werden de kinderen werkelijk bovengehouden. De kinderdoop dateert van die tijd. De eerste dopen gebeurden in groep. Al de mensen gingen in het water zoals nu nog de getuigen van Jehova. Daarna komt de privé-doop, de afzonderlijke doop.

Voorbeeld van een Doorniks doopvont
Bron foto: www.nieuwsbronnen.com

10. Achteraan

Iets boeiends achteraan.

De tekst is echt, het is gothisch geschrift. Gothisch geschrift kenmerkt zich door rechte lijnen, spits indruk.

Bovendien ligt hier nog een grafsteen van Ditma-1439.

Het was een geneesheer, een kanunnik die leefde in Anderlecht. Het was een geneesheer van de hertogen van Brabant, o.a. van Philips de Goede. Hij was ook kannunik van Zinnik. Ook daar was een Romaanse collegiale kerk.

Tevens was hij kanunnik van Bergen. Op zijn grafsteen zien we het kanunnikskleed, H. Guido, H. Pieter (Anderlecht), H. Vincentius (Zinnik) en Walter Grunis (Bergen).

Wat verderop ligt een jongetje van 13 jaar begraven, Bartel. Het was de zoon van de griffier van de Staten van Holland.

Bartel studeerde in Anderlecht (kanunikkenschool).

Zijn graf is in Renaissancestijl.

Verderop nog een fresco.

Links is er een vrouw. Ze heeft een arm in de hand. Recht ziet men een soldaat en men ziet een hand liggen. Alena is de heilige van Vorst. Ze bekeerde zich tot het christendom tegen de wil van haar vader in. Een soldaat achtervolgde haar in het Zoniënwood om haar arm af te kappen als straf. Als u goed kijkt, ziet u links de kanunnik die dit doek geschonken heeft.

Een reuzegrote fresco heeft men ernaast. Het is één van de grootste van het land. Beneden ziet men het volk, boven staat St. Michiel met de balans. Het is het laatste oordeel. Onderaan ziet men ook een grote man met een stok, dat is Sint-Christoffel. Dit fresco dateert van 1526.

11. De toren

De toren is heel massief en heel breed. Hij doet denken aan de hoeven van de boeren. De eigenlijke ingang voor de mensen was rechts, deze ingang dient enkel voor grote gelegenheden.

De Westertoren vindt zijn oorsprong bij Karel de Grote, zoals de kerk in Aken, wou de vorst een toren langs de westkant, normaal is de toren in het midden.

Men vindt er fresco's, nl. de marteldood van Sint-Erasmus en van Sint-Guido.

Romaans gesloten venster komt uit vooraan rechts in de kerk.

Bezoek georganiseerd door de heer Petry voor De Swaene en verslag opgetekend door Myriam Van Varenbergh op 14/09/1986.